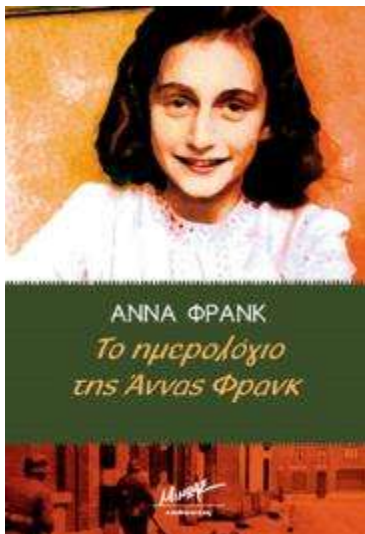

Λέσχη ανάγνωσης - βιβλιοπαρουσίαση

Το Ημερολόγιο της Άννας Φρανκ

Άννα Φρανκ

Λυσιμάχη Ιωνά Γ1'
Γυμνάσιο Αγίου Αθανασίου
Διδάσκουσα: Χρυστάλλα Παπαδοπούλου, Β.Δ.

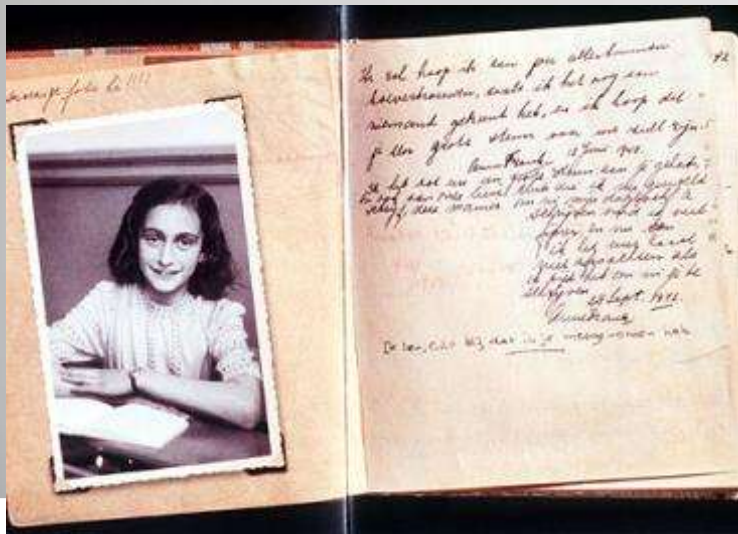
Λίγα λόγια για τη συγγραφέα

- Γεννήθηκε στις Ιουνίου 1929 στη Φρανκφούρτη της Γερμανίας.
- Η οικογένειά της είχε εβραϊκή καταγωγή με αποτέλεσμα να εκδιωχθούν όταν οι Ναζί ανέβηκαν στην εξουσία.
- Όταν η μουσική τους κρυψώνα προδόθηκε, η Γκεστάπο τους μετέφερε όλους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και λεηλάτησε το μέρος που διέμεναν.
- Απεβίωσε το Φεβρουάριο ή Μάρτιο 1945 στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Μπέργκεν- Μπέλζεν, λίγες μέρες μετά από το θάνατο της αδελφής της.

Το Ημερολόγιο

- Ήταν δώρο για τα 13^α γενέθλιά της. Αποτελεί την αυτοβιογραφία της και περιγράφει γεγονότα που έζησε από τις 12 Ιουνίου 1942 μέχρι 1^η Αυγούστου 1944.
- Απευθύνεται στη φίλη της Κίτυ, την οποία η ίδια επινόησε, έτσι ώστε να μοιράζεται τις σκέψεις και τα προβλήματά της με ένα άλλο «άτομο», αφού δεν είχε φίλες στο Παράσπιτο (όπως αποκαλούσε την κρυψώνα τους).
- Το λεξιλόγιο που χρησιμοποιεί είναι πολύ πλούσιο με αποτέλεσμα να αναδεικνύεται η δίψα της για γνώση. Παρ' όλο που ήταν 13 χρονών τα γραφόμενά της δεν αφορούν παιδιάστικες σκέψεις αλλά ερωτήματα και συναισθήματά της.

- Το ημερολόγιό της βρέθηκε από μια καθαρίστρια και δόθηκε στον πατέρα της που ήταν ο μόνος που επέζησε. Ο ίδιος θεώρησε ανάγκη να εκδοθεί με αποτέλεσμα να γίνει ένα από τα γνωστότερα βιβλία, να μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες και να διασκευαστεί για την τηλεόραση, το θέατρο, τον κινηματογράφο και την όπερα.

Μία σύντομη περίληψη

- Μετά από ένα γράμμα των Ες-Ες για την αδελφή της Άννας, το οποίο αναφερόταν στη μεταφορά της σε στρατόπεδο συγκέντρωσης, η οικογένεια αποφάσισε να μεταφερθούν στη μυστική τους κρύπτη στο Άμστερνταμ, μαζί με οικογενειακούς τους φίλους, όπου έμειναν για 2 χρόνια.
- Το ημερολόγιό της αποτελεί το μέσο έκφρασής της και εκεί καταγράφει όλα όσα σκέφτεται και νιώθει.

- Στην κρυψώνα τους υπάρχουν κανόνες, έτσι ώστε η παραμονή τους εκεί να μην προδοθεί. Τις εργάσιμες ώρες πρέπει να μιλούν ψιθυριστά και τα παράθυρά τους είναι καλυμμένα με κουρέλια, γιατί υπάρχει φόβος μήπως τους ακούσουν ή δουν.
- Οι «προστάτες» τους, τους τροφοδοτούν με παράνομα δελτία τροφίμων της μαύρης αγοράς. Υπάρχει συνετή χρήση τροφίμων και χρημάτων.
- Ο μόνος τρόπος ψυχαγωγίας τους είναι το ραδιόφωνο και τα βιβλία.

Οι Πρωταγωνιστές

- Άννα Φρανκ: παρουσιάζεται ως μια φλογερή και ειλικρινής νέα, που συχνά νιώθει πιεσμένη από τους συγκατοίκους της. Έχει δυναμικό και φλογερό χαρακτήρα. Σχολιάζει θέματα για «μεγάλους», όπως η πολιτική και συχνά έρχεται σε αντιπαράθεση με όσους της ασκούν αυστηρή κριτική και την χαρακτηρίζουν ανάγωγη λόγω του χαρακτήρα της. Εκφράζει πολλά ερωτήματα και μέσα της υπάρχει ένα συναισθηματικό μπέρδεμα και μια ανασφάλεια.
- Μαργκότ: η αδελφή της Άννας. Θεωρείται πρότυπο και η Άννα τη θαυμάζει, αλλά και τη ζηλεύει λίγο, επειδή εισπράττει καλά σχόλια και επιβραβεύσεις, σε αντίθεση με εκείνη.

- Οι Φρανκ: η κα. Φρανκ φαίνεται μια αρκετά καλή γυναίκα, αλλά οι σχέσεις της με την Άννα δεν είναι ιδιαίτερα καλές, ενώ με την αδελφή της είναι σαν τις «καλύτερες φίλες». Ο κ. Φρανκ φαίνεται ένας σοφός και λογικός άνθρωπος και αποτελεί την αδυναμία της Άννας.
- Πέτερ: είναι το μοναχοπαίδι των συγκατοίκων τους, των Βαν Ντάν. Αρχικά η Άννα τον θεωρούσε ένα τεμπέλη νέο που κλεινόταν στον εαυτό του. Αργότερα οι δυο τους έγιναν πολύ καλοί φίλοι και μαζί συζητούσαν όσα τους απασχολούσαν ή εκνεύριζαν στο Παράσπιτο.
- Οι Βαν Ντάν: χαρακτηρίζονται από την Άννα ως ένα αρκετά ιδιαίτερο αλλά και ενοχλητικό ζευγάρι. Συχνά ερχόταν σε αντιπαράθεση μαζί τους.

Η μυστική είσοδος
στην κρυψώνα
τους, η οποία
βρισκόταν πίσω
από μία
βιβλιοθήκη.

Το κτήριο στο
οποίο διέμεναν
μυστικά.

Το δωμάτιο της
Άννας Φρανκ,
όπως είναι σήμερα
στο μουσείο που
δημιουργήθηκε
στο χώρο που
έμεναν.

Κριτικές

[...]Αναλογίζομαι τι θα είχε γίνει σήμερα αυτό το θαυμάσιο κορίτσι που έγραψε τούτο το αριστούργημα! Είναι αδύνατον να σκεφτεί κανείς δίχως σπαραγμό όλα εκείνα που αυτή η ευαισθησία κι αυτή η ευφυΐα -τόσο τέλεια εναρμονισμένες- θα μπορούσαν να είχαν δώσει.[...]Οι καθημερινές σημειώσεις της Άννας Φρανκ είναι τόσο πηγαίες, τόσο αληθινές, που δε γεννούν την παραμικρή υποψία ότι έγραφε για να κάνει «φιλολογία» και, ακόμη περισσότερο, ότι κάποιος «μεγάλος» χτένισε τα γραφόμενα της.[...]Είναι ακριβώς αυτό το κράμα ωριμότητας και φρεσκάδας, που δίνει σε τούτο το βιβλίο τη μοναδική του γοητεία. Σε κάθε σελίδα μας ξαφνιάζει μια παρατήρηση με την εκπληκτική της οξυδέρκεια και την ψυχολογική της ακρίβεια· κι ευθύς αμέσως, μια απλοϊκή λέξη, ένας υπαινιγμός αρκεί για να θυμίζει πως το κοριτσάκι που γράφει δε γνωρίζει μεγάλα πράγματα απ' τη ζωή και, σε κάθε περίπτωση, δεν την έχουν αγγίξει στην καρδιά οι θλίψεις και οι ασχήμιες της.[...]

Daniel - Rops

Η δική μου κριτική

Είχα ακουστά αυτό το βιβλίο και πάντα είχα την επιθυμία να το διαβάσω. Μαθαίνοντας ότι ήταν ένα ημερολόγιο και ότι γράφτηκε από ένα κορίτσι, 13 μόλις ετών, που έζησε κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, δεν περίμενα να μάθω τόσα πολλά. Κι όμως έκανα λάθος. Η Άννα Φρανκ δεν είναι ένα φυσιολογικό παιδί, είχε το χάρισμα να αποτυπώνει τον πνευματικό της κόσμο στο χαρτί και είχε γνώση του εαυτού της, τον οποίο συνεχώς προσπαθούσε να διορθώσει και να βελτιώσει. Ακόμα, αυτό το βιβλίο όχι μόνο περιγράφει λεπτομερώς τα γεγονότα εκείνης της εποχής, αλλά μας δίνει τη δυνατότητα να δούμε τον πόλεμο μέσα από τα μάτια ενός αθώου παιδιού στην ηλικία μας. Να βιώσουμε και να αισθανθούμε ό,τι και εκείνη. Να κατανοήσουμε τις δύσκολες συνθήκες της εποχής και να αποτρέψουμε τη δημιουργία τέτοιων βάνουσων και σκληρών συμπεριφορών στο μέλλον.

Απόσπασμα (σελ.233)

[...]Είμαι η ίδια κριτικός του εαυτού μου, και μάλιστα η πιο αυστηρή. Ξέρω τι είναι καλογραμμένο και τι δεν είναι. Όποιος δεν γράφει, δεν ξέρει τι θαυμάσιο πράγμα είναι το γράψιμο. [...]Θα ήθελα να προχωρήσω, να κάνω κάτι. Δεν μπορώ να φανταστώ ότι θα ζω σαν τη μητέρα, την κυρία Βαν Ντάαν και όλες αυτές τις γυναίκες που κάνουν το καθήκον τους και αργότερα θα ξεχαστούν. [...]Θέλω να συνεχίσω να ζω, ακόμη και μετά το θάνατό μου! Γι' αυτό ευγνωμονώ τον Θεό, που μου έδωσε αυτό το χάρισμα, αυτή τη δυνατότητα να αναπτύσσομαι και να γράφω, δηλαδή να εκφράζω ό,τι συμβαίνει

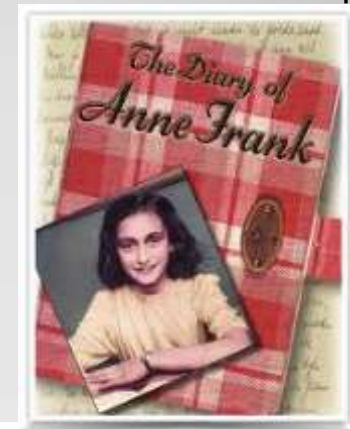
μέσα μου. Γράφοντας, απαλλάσσομαι απ' όλα, η λύπη μου εξαφανίζεται, το θάρρος μου ξαναγεννιέται. Αλλά το μεγάλο πρόβλημα είναι τούτο: θα μπορέσω ποτέ να γίνω δημοσιογράφος ή συγγραφέας; Το ελπίζω και μάλιστα το ελπίζω πολύ! Γιατί, γράφοντας μπορώ να σταθεροποιώ στο χαρτί το καθετί: τις σκέψεις μου, τα ιδανικά μου, τις φαντασίες μου... [...]Εμπρός, λοιπόν, με νέο θάρρος! Πιστεύω πως θα επιτύχω, γιατί είμαι αποφασισμένη να γράψω!

*Δική σου,
Άννα*

- Επέλεξα το παραπάνω απόσπασμα, γιατί εδώ η Άννα φανερώνει την επιθυμία της να μεγαλουργήσει και να δημιουργήσει σπουδαία πράγματα. Θέλει να μείνει στην ιστορία για το έργο της, κάτι που κατάφερε, αλλά με διαφορετικό τρόπο. Θέλει να πρωτοπορήσει και να αλλάξει τον τρόπο που αντιμετωπίζονται οι γυναίκες της εποχής. Το ιδιαίτερο χάρισμά της να γράφει και να αποτυπώνει στο χαρτί όλο της τον πνευματικό κόσμο, της δίνει την ευκαιρία να ξεχάσει για λίγο τις δυσκολίες και τα βάσανα και να αφήσει το πνεύμα και τη φαντασία της ελεύθερα.

Λυσιμάχη Ιωνά Γ1'

Πηγές :

- Το ημερολόγιο της Άννας Φρανκ, Άννα Φρανκ, εκδόσεις Μίνωας.
- http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%86%CE%BD%CE%BD%CE%B1_%CE%A6%CF%81%CE%B1%CE%BD%CE%BA

- Το καταφύγιο της οικογένειας λειτουργεί σήμερα ως κέντρο νεότητας με την ονομασία «Το σπίτι της Άννας Φρανκ»
- Το καταφύγιο κάλυπτε μια μεγάλη βιβλιοθήκη η οποία οδηγούσε στην κρυφή πόρτα των δωματίων. Όταν οι ναζιστές ανακάλυψαν το κρησφύγετο αναγκάστηκαν να παραμερίσουν δεκάδες βιβλία για να μπουν μέσα. Όμως η Άννα είχε ήδη «δραπετεύσει», μέσα από το ημερολόγιό της.

